

2. Kain a Ábel

Chlapci a dievčatá, tak už sa nám nesie náš biblický rodostrom. Teda sám sa nenesie, ale ďakujeme nášmu šikovnému miništrantovi Emanuelovi, že nám takto pomáha.

Ten rodostrom nám zakryl krásnu výzdobu, ktorú teraz máme v kostole. Všimli ste si, akú tu máme výzdobu? Čo to tu vlastne je? Čo ste to tu videli?

- „Videla som zeleninu, kukuricu.“
- „Ja som videl ovocie.“
- „Cesnak, mak, jablko...“

Vidím, že ste pozorní, ale prečo to tu máme? Prečo je to tu – v kostole?

- „Lebo ďakujeme za úrodu. „

Veľmi dobre. Áno, ďakujeme za úrodu. A my sme si minulý týždeň rozprávali o stvorení , o prvých ľuďoch... Pán Boh stvoril svet, stvoril rastliny, zvieratá... A keď to prinášame tu do kostola, tak my mu ďakujeme. Pane, Ty si náš stvoriteľ. Ty si nám to všetko dal!

On povedal prvým rodičom: „Starajte sa. Dávam vám do starostlivosti celú zem, polia, lúky... Zveľaďte ju, obrábajte a ona vám prinesie úrodu.“

- Ako sa volali tí prví rodičia, ktorým to zveril? - Adam a Eva.
- Viete čo tie mená znamenajú? - Eva – živá – tá ktorá dáva život. Adam – človek.
- A čo o ich vieme? Ako ich stvoril? Pri človekovi urobil niečo výnimočné. - Stvoril nás na svoj obraz.

Veľmi dobre. Pán Boh stvoril kukuricu, ovocie, zeleninu, tekvice, slnečnice... ale iba človeka stvoril na svoj obraz. Aj kukurica je krásna, kvety sú nádherné, ale iba pri človekovi povedal: „Urobíme človeka na náš obraz.“ Aby nám ukázal, aký sme vznešení, akí sme veľkí. Pamätáte, ako sme si minuli zdôrazňovali, že druhému nehovorím, že je kravička, somárik... lebo každý je stvorený na Boží obraz. A keď povieš niekomu: Ty teliatko, Ty kravička... tak tým ponížuješ Pána Boha. Lebo Pán Boh povie: „On je môj obraz, prečo mu hovoríš kravička? On je MÔJ obraz!“ A minule sme sa učili, aby sme sa o druhom vyjadrovali pekne. Každý človek je stvorený na Boží obraz, má svoju veľkosť, svoju dôstojnosť. Každý jeden. A keď ponížime druhého, my vlastne ponížime Stvoriteľa, Nebeského Otca. Lebo Nebeský Otec nás stvoril na svoj obraz. Pri Adamovi a Eva je to pekne povedané, že im vdýchol dych života.

- Viete ako sa volá ten dych života? Ten dych života je v nás večný, nesmrteľný. My ho nikdy už nestratíme. - Duša.

Áno. Boh iba v človekovi vdýchol dušu, nesmrteľnosť. Každý máme tento dych života – nesmrteľnú dušu. Vy máte radi určite zvieratká, niektorí máte doma psíkov, mačičky, zebričky, papagáje, morčiatka... ale iba pri človekovi Boh vdýchol nesmrteľnú dušu. Iba človek má ten obraz Boží. A my chránime celú prírodu, lebo ona je Božím dielom. A na konci všetkého stvorenia, ako posledné zo stvorenia Boh stvoril človeka. To najlepšie na záver (ako čerešnička na torte), najlepšie nakoniec. A Boh videl čo stvoril.

- A ako reagoval Pán Boh na to čo stvoril? Čo povedal? - Že je to dobré.

Boh videl a povedal: krásne! Boh čo robí, robí dobre. Aj my sa tak učíme. Aby sme aj my pozerali tak pekne na tie Božie diela.

Teraz pozrime do našej čarovnej skrinky. Čo sa nám v nej skrýva? Je tu nový príbeh, o dvoch bratoch. Prvé čítanie bolo o dvoch bratoch.

- Viete ako sa volali? - Kain a Ábel.

Oni sú dvaja bratia.

- Ako sa volali ich rodičia? Viete? - Adam a Eva.

Áno. Kain a Ábel sú deti Adama a Evy.

- Aké mali zamestnanie? - Kain bol roľník a Ábel bol pastier.

Kain pestoval na poli, možno aj tekvicu, cibuľu, cesnak... bol roľník, preto je na obrázku s košíkom zeleniny. A Ábel bol pastier, preto má ovečku. Keď polia priniesli úrodu, čo urobil Kain? Mal veľa úrody... obetoval to Pánovi. Priniesol to ako dar Pánovi. Aj Ábel obetoval Pánu Bohu ovečku, ale vybral tú najkrajšiu, tú najtučnejšiu. A Pánovi sa páčila jeho obeta, dar od Ábela. Viete prečo? Čo myslíte? Pretože Nebeskému Otcovi obetoval to najlepšie. Ábel si to nenechal pre seba, nepovedal si: „Toto nie, to nedám Pánu Bohu. Veď to by bola škoda. Pánu Bohu dávať?! Však koľko mäsa môžem mať, koľko vlny... to nedám Nebeskému Otcovi.“ Ábel sa nato neulakomil. Aj Kain obetoval, ale z toho čo mal. Ábel vyberal to najlepšie. Preto Nebeský Otec na neho vzliadol a povedal: „Ty sa mi páčiš, pretože Ty mi nedávaš to, čo nikto iný nechce.“ Nedáva čo by sme už ani psovi nehodili. Ale také čo je najlepšie, také, čo by sme si pre seba chceli nechať. A my vtedy povieme: „Pane, to je pre Teba.“ A toto sa Pánu Bohu páčilo: „Ábel, ty si si to nenechal pre seba. Ty si si to neušetril. Ale si to obetoval mne. To sa mi páči.“

A toto je aj pre nás poučenie. V tom je nám príkladom Ábel. Vieš, keď príde za tebou kamarát a pýta ťa o trochu času: „Počúvaj, vysvetlíš mi domácu úlohu?“ A ty vtedy máš zapnutú počítačovú hru, alebo pozeráš dobrý film... a ty to dáš bokom a ten najlepší čas venuješ svojmu spolužiakovi, tak sa obetuješ pre spolužiaka a prinášaš ten najkrajší dar a to je pekné. Môžeš mu povedať: „teraz neotravuj, teraz je dobrý film. Teraz nemôžem, mám rozohratú hru,“ tak sa podobáš na Kaina. Ale keď povieš: „Tak mi je ťažko, taký dobrý film beží a ktovie či ho ja ešte niekedy uvidím, ... ale môj spolužiak potrebuje pomoc.“ Vtedy mu obetuješ to najvzácnejšie – svoj čas. A to je dobré. To chce Pán Boh od nás.

Keď jeden druhému pomáhame tak nie, že: „noo vieš čo, toto už nikto nechce, rozmýšľam, či to nehodíme kurám vo dvore, ale choď sa ešte spýtať susedov, či by to nechceli na obed.“ Také nie. Ale keď prídete k susedom: „Ujo, teta, priniesli sme vám jablká. Také pekné, vyberané z našej záhradky. Nie chrobačné. Tie najkrajšie...“ Tak vtedy sa zriekate a prinášate dar. Toto je Ábel. On nás učí dobroprajnosti, štedrosti, rozdeliť sa s tým čo mám. A toto sa Pánovi páčilo. Preto sa mu páčila Ábelova obeta: „Ábel, ty si mi nedal to posledné čo už nikto nechce, chorľavú, čo už zajtra možno už bude hore nohami... ale tú najkrajšiu, najtučnejšiu...“ preto ho Pán Boh požehnal.

A čo urobil Kain? Ako nato reagoval? Kainovi sa to nepáčilo. Čo urobil ten nešťastník? Zabil svojho brata, lebo žiarlil. Nevedel to „prežúť.“ Chlapci a dievčatá, chcem vás poprosiť, keď sa vášmu súrodencovi niečo podarí, keď ho rodičia pochvália, nežiarlite naňho. Nezávidte. Tešte sa. „Ja sa tak teším, že sa ti to podarilo. Ja sa tak teším, že si dostala jednotku z matematiky. Ja sa tak teším, že si vyhrala olympiádu.“ Aj spolužiaci v triede, nežiarlite, nezávidte si, ale doprajte. Aj starších sa to týka. Nech nás sprevádza taká dobroprajnosť, žičlivosť. „Ja Ti žičím, ja ti želám, nech sa ti dobre darí!“ Lebo keď závidíme a žiarlime, vtedy sa podobáme Kainovi. Nevieme to zniesť, sme plní hnevu: a prečo jemu áno a mne nie? Prečo sa jemu tak darí a mne nie? Prečo susedia majú auto a my máme kolobežku? Dopraj, teš sa. Keď sused príde a povie: „Susedko vieš čo? Boli sme na peknej dovolenke.“ A naša reakcia: „Hej! Chodíte si po dovolenkách a my doma sedíme!“ Čo vtedy mám povedať? „Teším sa! Dobre ste sa mali? Výborne! Tak sa tešíme s vami, že ste si oddýchli, že ste načerpali síl...“

Buďme dobroprajní, žičliví. Toto nás učí príbeh Kaina a Ábela. Ábel priniesol dar, Pán Boh ho požehnal, ale Kain bol nežičlivý. Tak dnes pripíname ďalší obrázok na náš rodostrom. Ábel bol ten, ktorý je pre nás vzorom žičlivosti, dobroprajnosti, podelenia sa s druhým... Ja sa teším, že ste tu dnes prišli. Vonku je celkom pekne a mohli ste si povedať: „idem si zahrať futbal, pobehať vonku, zahrať hru...“ Ale

vy ste tu. Prinášate svoj čas Pánu Bohu. „Idem k Tebe Pane do kostola. Mohol som robiť hocičo iné – pozerať film, hrať sa vonku s kamarátmi... ale ja tento čas obetujem Tebe.“ A toto je výhra! My sa vtedy podobáme Ábelovi a Pán Boh vtedy hovorí: „páči sa mi tvoja obeta. Teším sa z Teba, že si prišiel.“

A ja sa tiež teším, že ste tu. Takže dnes myslíme nato: Pane, daj mi žičlivosť srdca. Dobroprajnosť a radosť z druhého. Súrodenci, navzájom sa podporujte, doprajte si. Kamaráti, tešte sa jeden z druhého. Keď kamarát dostane dobrú známku, keď príde s novým účesom, v novom oblečení... povedzte mu, ako mu to pristane. Aké to má pekné. Teš sa s ním a z neho. Učme sa žičlivosti.

Úloha pre deti:

A Pán povedal Kainovi: „Kde je tvoj brat Ábel?“ On však odvetil:

„Neviem. Či som ja 0 1 2 3 4 5 6 7 0 12 6 8 9 6 11 2 10 1 10

_____ ?“

Vypočítaj príklady, pri každom výsledku máš písmeno. Zapiš ho pod číslo.

$2 \times 2 = \text{--- } \text{ž}$

$8 - 7 = \text{--- } \text{t}$

$5 - 2 = \text{--- } \text{á}$

$3 \times 2 = \text{--- } \text{o}$

$9 - 9 = \text{--- } \text{s}$

$4 + 1 = \text{--- } \text{c}$

$5 + 2 = \text{--- } \text{m}$

$2 + 0 = \text{--- } \text{r}$

$4 \times 2 = \text{--- } \text{j}$

$3 \times 3 = \text{--- } \text{h}$

$2 \times 5 = \text{--- } \text{a}$

$6 + 5 = \text{--- } \text{b}$

$8 + 4 = \text{--- } \text{v}$